



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1772**

**VD18 90118634**

§. 23. Nova fidei Confessio Protestantium in Helvetia.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Secunda propositio erat hæc : „Passio Domini nostri Jesu Christi illis duntaxat profuit, qui ante ejus adventum, mortem, & passionem mortui sunt, non autem illis, qui postea vixerunt.“ Facultas desuper hanc tulit sententiam: *Hæc propositio pro utraque sui parte est hæretica, & blasphemia.*

Sæcul. XVI.  
A. C. 1566.

Tertia propositio ita sonabat: „Passio Dominica illis, qui ante Christum mortui sunt, solum profuit, nec non illis, qui tum vivebant, eapropter necesse erat instituere Missam, quæ illis, qui postea nascerentur, prodesset.“ Istam assertionem Doctores hac censura perstringebant: *Hæc tertia propositio etiam pro utraque sui parte est hæretica, iisdem enim, ac secunda, erat concepta verbis.*

§. XXIII.

*Nova fidei Confessio Protestantium in Helvetia.*

Cum Calvinistarum Ecclesiis in Helvetia non arrideret Zwingliana fidei confessio anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo confarcinata, minus vero iisdem probaretur altera Basileæ Anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo promulgata, neutiquam autem placeret tertia in eadem Urbe Anno reparatæ salutis millesimo

**Sæcul XVI.** lesimo quingentesimo trigesimo sexto  
**A.C. 1566.** confecta, ac nequidem illis sufficiens  
 videretur quarta fidei confessio inter Hel-  
**Confess. an.** vetios communi omnium consensu sta-  
**1566. Syn.** bilita, imo etiam quintam Genevæ An-  
**gen. part. I.** no post Christum natum millesimo quin-  
**pag. I.** gentesimo quinquagesimo quarto præ-  
 scriptam rejicerent, tandem hoc anno  
 millesimo quingentesimo sexagesimo  
 sexto aliam novam procuderunt: cum  
 autem Ministelli probe animadverterent,  
 quod tot variationes in tanti momenti  
 re, quæ tamen jam ab initio stabilis  
 æque, ac integra esse debuisset, ipso-  
 rum sectam omnino ludibriis expone-  
 rent, hinc in hujus mutationis proe-  
 mio rationem reddituri affirmabant;  
 „Quamvis variæ fidei confessiones a  
 „pluribus Nationibus jamjam fuerint  
 „editæ, imo nos ipsimet jam sæpius  
 „publicis scriptis idem fecerimus, ni-  
 „hilominus adhuc novam hanc confes-  
 „sionem exponimus, eoquod forte hæc  
 „scripta in oblivionem venerint, aut in  
 „varias urbes dispersa adeo prolixè rem  
 „explicent, ut non omnes ea perlegendi  
 „tempus habeant. „ Ceterum reliquæ fi-  
 dei confessiones vix quinque foliis con-  
 stant, hæc autem ultra sexaginta ex-  
 tenditur, & tamen illa magis succincta  
 esse deberet: insuper si reliquæ fidei  
 confessiones e memoria exciderunt,  
 huic

huic excusationi ex oblivione petita fati opportune mederi potuissent ex eo, quod unam ex prioribus de novo divulgassent, si tamen ea iis placuisset: verum sicut error novis, absonisque sensibus abundat, sic etiam hanc confessionem suam omnibus hisce novitatibus infarcire cogebantur, nam percipiamus paucis verbis mutationes, seu additiones in postrema hac confessione factas: ibi ergo verbis amplioribus, quam in prioribus factum, explicant, quid per justitiam imputativam intelligant: insuper in capite de bonis operibus cum ceteris Protestantibus affirmant, quod piæ actiones sint necessarij fidei fructus, præterea meritum, de quo in prioribus Confessionibus nulla fuit facta mentio, rejicientes in nova hac, ut merita condemnent, abutuntur verbis sancti Augustini, qui ait: *Deum coronare munera sua, dum coronat merita nostra.* Verum hi falsarii perperam sancti hujus Doctoris textum referunt, perinde ac si dixisset: *Deum in nobis coronare, non merita, sed dona sua.* Ad hæc in capite decimo fidem solis prædestinatis attribuunt, in capite autem, ubi sermo est de libero arbitrio, rem modo adeo obscuro, & propter notiones nimium vagas, atque ambiguas tantopere confuso explicant, ut clara de hoc articulo cog-

nitio

Sæcul. XVI.  
A.C. 1566.Bouffet hist.  
var. t. 2.  
n. 59. l. 10.  
pag. 142.

Sæcul XVI.  
A.C. 1566.

gnitio haberi nequeat. Tandem vero totam rem eo redigunt, ut juxta eorum doctrinam homines non aliam libertatem haberent, quam bestię; docent enim: *homo non est bruto inferior, sed cum isto hoc commune habet, quod certas res velit, certas nolit, ita loqui potest, & non loqui, domi manere, vel exire.* In capite vigesimo primo, quod agit de cœna, haud amplius æquivocis se explicant verbis, prout ex Buceri consilio, ac cœco Lutheranis complacendi studio Anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo sexto fecerant, sed perspicue affirmant, non tantum imaginarium alimentum, sed proprium corpus reipsa, imo verum Corpus Christi Domini pro nobis traditi recipi, *sed interiorius, spiritualiter, per fidem Corpus, & Sanguinem Domini nostri Jesu Christi recipi, ac spiritualiter per Spiritum sanctum, qui nobis applicat ea, quæ Corpus & Sanguis Christi meruere, scilicet remissionem peccatorum, liberationem animæ, & vitam æternam.*

Amplior adhuc hujus confessionis dilucidatio videri potest apud Bossuetium in *Historia de Protestantium mutationibus.*

§. XXIV.